

sig over, hvor vanskeligt det er for et Øjeblik at rive hende med til en glad eller varm Stemning. Skal hun være glad, vil hun have det sikkert og garanteret, at der hverken er hændt eller vil hænde noget ubehageligt.

Der findes mange Kvinder, der tror om sig selv, at de har et meget godt Hjærte, fordi de altid reflekterer over Følelser og lider saa umaadeligt ved deres Nærmestes indbildte Uvenlighed, men disse samme Kvinder udfører maaske ikke hele Aaret rundt en eneste Handling, hvis Bevæggrund er en sand Følelse for en anden. Følelsen er hos dem gaaet over til fra et kraftigt til Handling drivende Livsprincip at blive en sygelig Ømfindtlighed; den var en Bevægelsesnerve, men er nu bleven en Nerve, som blot uophørlig overfører Fornemmelsen af Smerte til Bevidstheden.

Mændene har vel ogsaa deres Ømfindtlighed, men den er mere rettet paa andre Forhold, Modgang i Forretninger, Ærgerrighedsskuffelser o. desl.

Hvilken Part har saa alt i alt mest Følelse? Ja, det er ikke let at sige, men det er dog ikke værd at bygge paa de kvindelige Talemaader, der er følelsesfulde, eller paa de mandlige, som lægger en kynisk Foragt for al Følelse for Dagen. Vi har nu søgt at vise, at Kvinderne, hvorvel de reflekterer mere over Følelser, ikke derfor uden videre kan gjøre Fordring paa at være den eneste følende og elskende Del af Menneskeheden, og vist er det, at Manden med sin staccato-agtige Maade at udtrykke sine Følelser paa, ofte ejer et lige saa stort Kvantum Kærlighed som den mest varmhjærtede Kvinde.

Men — Retfærdighed frem for alt — nu, mine Herrer, kommer Turen til Jer: I er alligevel dygtig klodsede. Det har vi syntes i alle de Aartusinder, hvori vi har haft den Ære at dele Jordkloden med Jer, og i vor Tid er I mere klodsede end I længe har været. Der har været Tider, da Manden satte sin Ære i at være forfinet, ikke blot i Klæderne, men ogsaa hvad Sjælelivet angaar. Den Tid er forbi. Nu er Forfinelse Kvindagtighed, Umandighed. Det er mandigt at tale om Rente og Procent, og det er ogsaa mandigt at være saa lærd, at ingen begriber en. Før stod Geijer og andre lærde Mænd saa lavt, at de kunde meddele Kvinder selve Kvintessensen af deres Lærdom. Nu bliver de lærde Herrer næsten gnavne, hvis det kan bevises, at en Kvinde har læst deres Bog, thi saa har de